

ΙΣΤΟΡΙΑ Β΄ ΤΑΞΗΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

3^ο ΘΕΜΑ

Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από τα κείμενα που σας δίνονται να απαντήσετε στα ερωτήματα που ακολουθούν:

α. Πώς αιτιολογείτε την όξυνση των αντιλατινικών αισθημάτων των κατοίκων της Κωνσταντινούπολης μετά την αποκατάσταση του Ισαακίου Β΄ Αγγέλου στον θρόνο και πριν από την άλωση του 1204; (μονάδες 13)

β. Ποια συμπεριφορά επέδειξαν οι σταυροφόροι κατά την άλωση της Πόλης; (μονάδες 12)

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Τα έντονα αντιλατινικά αισθήματα των κατοίκων της πρωτεύουσας εκφράστηκαν και στη διάρκεια της Δ΄ Σταυροφορίας, αυτής που οδήγησε στην άλωση της Πόλης, το 1204. [...] Προκειμένου να καταβληθούν όσα ο Αλέξιος είχε υποσχεθεί στους σταυροφόρους, οι Κωνσταντινουπολίτες υποχρεώθηκαν να πληρώσουν έκτακτους φόρους, ενώ ιερά σκεύη από πολύτιμα μέταλλα δημεύτηκαν. Οι σταυροφόροι σύμμαχοι του Αλεξίου Δ΄ παρέμειναν στην περιοχή της Κωνσταντινούπολης, αναμένοντας να λάβουν τα υπεσχημένα. Θεωρώντας ότι βρίσκονται σε χώρα υπό κατοχή, έμπαιναν ανενόχλητοι στην πόλη και προέβαιναν σε βιαιότητες κατά των πολιτών. Η δυσφορία του πληθυσμού της Κωνσταντινούπολης μετατράπηκε σε εχθρότητα. [...] Αποτέλεσμα των ταραχών ήταν η καταστροφή από φωτιά ενός σημαντικού μέρους της πόλης. Και μετά, τον Απρίλιο του 1204, ήρθε η λεηλασία της Πόλης.

Γουναρίδης, Π., «Η εικόνα των Λατίνων» στο Ν.Γ. Μοσχονάς (επιμ.), *Η Τέταρτη Σταυροφορία και ο Ελληνικός Κόσμος*, ΕΙΕ, Αθήνα 2008, σ. 47.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Την ημέρα εκείνη που έπεσε η Πόλη, οι σκυλευτές¹, αφού κατέλαβαν τα σπίτια που βρίσκονταν προς κάθε κατεύθυνση, άρπαξαν τα πάντα ως λάφυρα και ανέκριναν τους ιδιοκτήτες τους για

¹ Αυτοί που λεηλατούν και απογυμνώνουν τον αντίπαλο> σκυλεύω: λεηλατώ, βεβηλώνω, απογυμνώνω τον αντίπαλο παίρνοντας λάφυρα

το πού βρίσκονταν οι κρυμμένοι θησαυροί τους[...] χρησιμοποιώντας απειλές εναντίον όλων. Μερικοί θρηνούσαν για τα υπάρχοντά τους, ενώ άλλοι δεν θεώρησαν σημαντική την απώλεια των υπάρχοντων τους, σαν να μην τους έθλιβε πια, αλλά θρηνούσαν για την απαγωγή από κάποιον και την ατίμωση μιας όμορφης νεαρής κόρης σε ηλικία γάμου ή οδύρονταν για την απώλεια συζύγου, και ο καθένας θρηνούσε για διαφορετική συμφορά, καθώς πορευόταν.

Χωνιάτης, Ν. *Χρονική διήγησις*, Εκδ. J. Van Dieten (CFHB 11.1, 1975), σ. 586-587.